

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: wniosek o unieważnienie prawa do znaku został złożony na podstawie art. 53 ust. 1 lit. c) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, w powołaniu się na firmę Forge de Laguiole

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 2 468 379

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na to, że, po pierwsze, Izba Odwoławcza uznała mylnie, że firma Forge de Laguiole nie podlegała zasadzie specjalizacji i że firma ta mogła być objęta ochroną w odniesieniu do działalności, która nie była faktycznie wykonywana przez Forge de Laguiole oraz, po drugie, że nie istniało żadne prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku firmy Forge de Laguiole produkującej noże i znaku towarowego „LAGUIOLE” zgłoszonego dla towarów niezwiązanych z wyrobami nożowniczymi.

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2011 r. — ICdA i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/11)

(2011/C 298/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Cadmium Association (Bruksela, Belgia), Rockwood Pigments (UK) Ltd (Stoke-on-Trent, Zjednoczone Królestwo) oraz James M Brown Ltd (Stoke-on-Trent, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Cana i K. Van Maldegem, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w zakresie, w jakim ogranicza on wykorzystywanie barwników kadmowych w tworzywach sztucznych, innych niż tworzywa sztuczne, w odniesieniu do których użycie takich barwników było zabronione przed wydaniem spornego aktu;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z art. 137 ust. 1 lit. a) i art. 68-71 rozporządzenia nr 1907/2006 ⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi dotyczący oparcia zaskarżonego rozporządzenia na oczywistym błędzie w ocenie.

3) Zarzut trzeci dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z zasadami pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.

4) Zarzut czwarty dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z rozporządzeniem nr 1907/2006 w zakresie, w jakim ustanawia ograniczenia w odniesieniu do określonej kategorii substancji, które nie zostały poddane ocenie indywidualnej.

5) Zarzut piąty dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z porozumieniem TBT.

6) Zarzut szósty oparty na naruszeniu uprawnień procesowych skarżących przez wydanie zaskarżonego rozporządzenia.

7) Zarzut siódmy dotyczący niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia, wbrew wymogom art. 296 TFEU.

8) Zarzut ósmy dotyczący niezgodności zaskarżonego rozporządzenia z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2011 r. — Valeo Vision przeciwko Komisji

(Sprawa T-457/11)

(2011/C 298/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Valeo Vision (Bobigny, Francja) (przedstawiciel: R. Ledru, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności, w całości, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 603/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.